Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

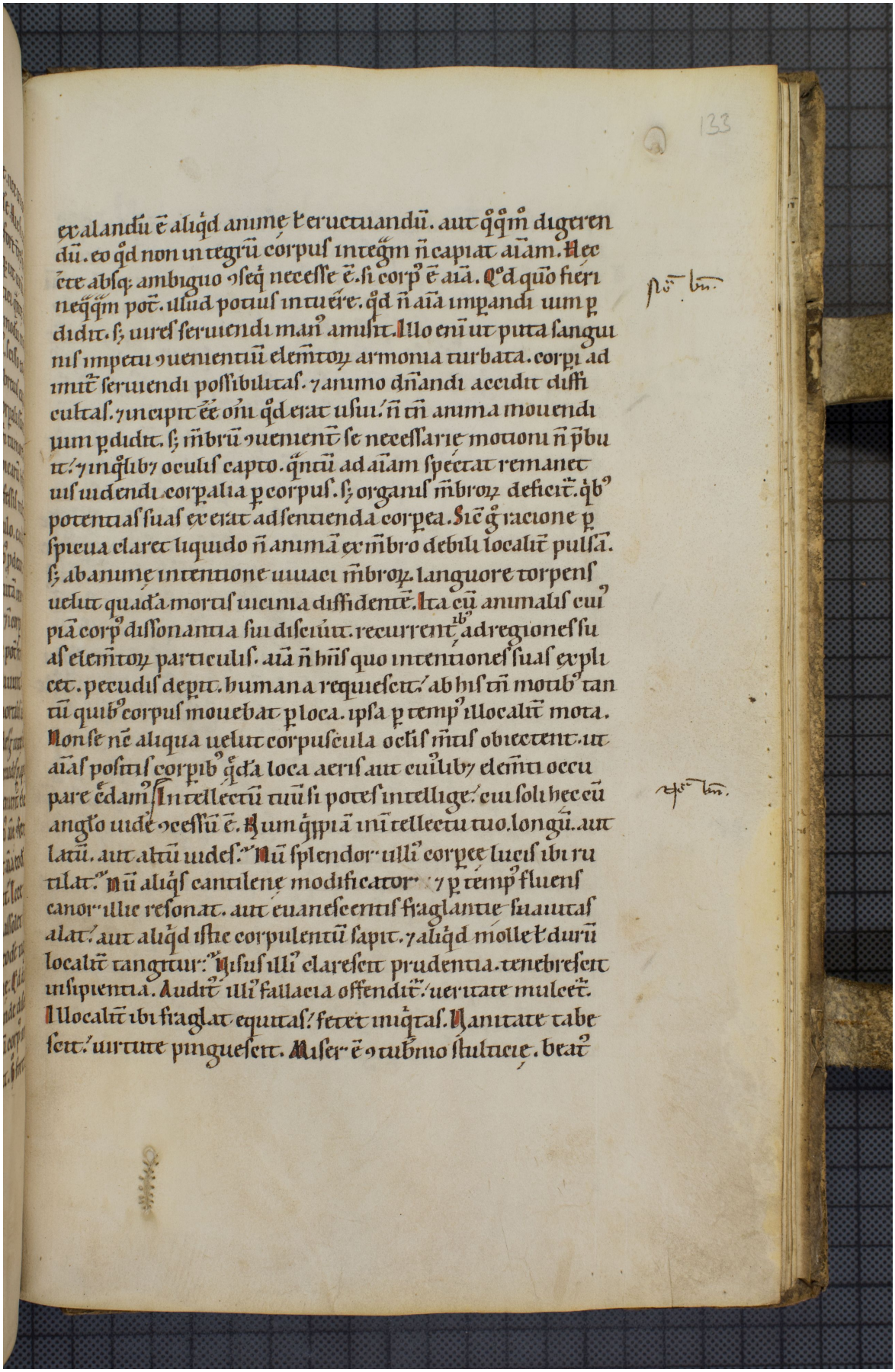

133

exalandu ē aliq̃d animę t eructuandū. aut q̃q̃m̃ digeren
dū. eo q̃d non integrū corpus integm̃ ñ capiat aiam. Hec
ēte absq; ambiguo ꝯseq̃ necesse ē. si corp̃ ē aia. Q̃d quō fieri
neq̃q̃m̃ pot. aliud potius intuēre. q̃d ñ aia impandi uim p
didit. s; uires seruiendi mani amisit. Illo enī ut puta sangui
nis impetu ꝯuenientiū elem̃tor̃ armonia turbata. corpi ad
mit̃ seruiendi possibilitas. ⁊ animo dñandi accidit diffi
cultas. ⁊ incipit ēe oīa q̃d erat usui. ñ tm̃ anima mouendi
uim p̃didit. s; m̃brū ꝯuenient̃ se necessarię motioni ñ p̃bu
it. ⁊ in q̃libꝫ oculis capto. q̃ntū ad aiam spectat remanet
uis uidendi. corpalia p̃ corpus. s; organus m̃broꝝ deficit. q̃b̃
potentias suas ex erat ad sentienda corpea. Sic ḡ racione p̃
spicua claret liquido ñ anima ex m̃bro debili localit̃ pulsa.
s; ab animę intentione uuuaei m̃broꝝ languore torpens
uelut quadam mortis uicinia diffidentē. Ita cū animalis cui
pia corp̃ dissonantia sui disentit. recurrent̃ ad regiones suas
elem̃tor̃ particulis. aia ñ hīs quo intentiones suas expli
cet. pecudis deprit. humana requesceret. ab his tm̃ motib̃ tan
tū quib̃ corpus mouebat p̃ loca. ipsa p̃ temp̃ illocalit̃ mota.
Non se nē aliqua uelut corpuscula oculis m̃tis obiecerent. ut
aias positis corpib̃ q̃dā loca aeris aut cuiuslibꝫ elem̃ti occu
pare ēdam̃. Intellectū tuū si potes intelligere. cui soli hec cū
anglo uide ꝯcessū ē. Nam q̃ppia intellectu tuo. longū. aut
latū. aut altū uides. Nū splendor ullī corpeę lucis ibi ru
tilat. Nū aliq̃s cantilenę modificator ⁊ p̃ temp̃ fluens
canor illic resonat. aut euanescentis fraglantię suauitas
alat. aut aliq̃d istic corpulentū sapit. ⁊ aliq̃d molle t durū
localit̃ tangitur. Nisus illī claresceret prudentia. tenebresceret
insipientia. Audit̃ illī fallacia offendit̃. ueritate mulcet̃.
Illocalit̃ ibi fraglat equitas. fetet iniq̃tas. Vanitate tabe
scet. uirtute pinguescet. Miser ē ꝯtubnio stulticię. beat̃

Nō tm̃

Nō tm̃.